

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่ สนส. 23/2551

เรื่อง การอนุญาตให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo)

1. เหตุผลในการออกประกาศ

ในปี 2541 ทางกรมโดยกระทรวงการคลัง ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ เพื่อให้ตลาดตราสารหนี้เป็นแหล่งเงินทุนอีกทางหนึ่งของภาคธุรกิจ นอกเหนือจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน รวมทั้งเป็นการเพิ่มช่องทางให้สถาบันการเงินสามารถบริหารสภาพคล่องของตนเอง โดยผ่านตลาดตราสารหนี้ ดังนั้น จึงได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อการพัฒนาตลาดพันธบัตรในประเทศขึ้นเพื่อศึกษา วางแผน และดำเนินการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นในการทำธุรกรรมในตลาด

การสนับสนุนให้มีการทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) อย่างกว้างขวาง เป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่จะสร้างสภาพคล่องให้กับตลาดตราสารหนี้ของไทย โดยธุรกรรม Private Repo จะช่วยให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถกู้ยืมเงินระหว่างสถาบันการเงินในรูปแบบที่มีหลักประกันเพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารความเสี่ยงของตนได้มากขึ้นแทนการกู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยผ่านตลาดซื้อคืนพันธบัตร (Repurchase Market : Repo) ซึ่งที่ผ่านมาทางการได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับธุรกรรมดังกล่าว จนถึงปัจจุบันธุรกรรมดังกล่าวมีสัญญามาตรฐานรองรับ และไม่มีปัญหาอุปสรรคทางด้านภาษีแล้ว ประกอบกับการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายทำธุรกรรมการซื้อ/ขายพันธบัตรรัฐบาลกับสถาบันการเงินที่เป็น Primary Dealers เท่านั้นเพื่อเพิ่มช่องทางในการดำเนินนโยบายการเงิน และได้ยกเลิกตลาดซื้อคืนพันธบัตรที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (Repo) ดังนั้น เพื่อให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถทำธุรกรรมดังกล่าวได้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้อนุญาตให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนได้ตามนัยของประกาศฉบับนี้

สนสพ33-กส32002-25510803

กส 320

วันที่ 3 ส.ค. 2551

ในการออกประกาศฉบับนี้เพื่ออ้างอิงอำนาจตามกฎหมายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และเป็นการรวบรวมประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการอนุญาตให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ที่บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เคยได้รับอนุญาตให้ทำได้อยู่แล้วตามเดิมมาไว้ในฉบับเดียวกัน โดยสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากหลักเกณฑ์เดิม ทั้งนี้ บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ใดทำธุรกรรมดังกล่าวอยู่แล้วก็ให้ดำเนินต่อไปได้

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 36 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ตามหลักเกณฑ์ในประกาศนี้

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินทุกแห่ง

4. ประกาศและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

4.1 หนังสือเวียนที่ ธปท. สนส.(11) ว.3491/2543 เรื่อง แนวนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ของสถาบันการเงิน ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2543

4.2 หนังสือเวียนที่ สนส.(11) ว.120/2544 เรื่อง สรุปคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับการประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ของสถาบันการเงินจากการจัดประชุมชี้แจง ลงวันที่ 21 มีนาคม 2544

4.3 ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ของบริษัทเงินทุน ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2544 (หนังสือเวียนนำส่งที่ สนส.(02) ว.87/2544 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2544)

4.4 ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินจากผู้ลงทุนประเภทสถาบันในรูปแบบของธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2544 (หนังสือเวียนนำส่งที่ สนส.(01) ว.133/2545 ลงวันที่ 21 มกราคม 2545)

5. เนื้อหา

5.1 หลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกรรม

5.1.1 ในประกาศฉบับนี้

“บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

“บริษัทเครดิตฟองซิเอร์” หมายความว่า บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

“ธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน” หมายความว่า การประกอบธุรกรรมซื้อขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาว่าจะขายคืนหรือซื้อคืน เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้กู้ยืมเงิน หรือกู้ยืมเงินตามแต่กรณี โดยมีหลักประกันเป็นตราสาร ทั้งนี้ กำหนดให้ธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนเป็นธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ประเภทหนึ่ง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้แก่ กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนส่วนบุคคล และกองทุนประเภทอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะกำหนดขึ้นในอนาคต

5.1.2 คู่สัญญาในการทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน

(1) การให้กู้ยืมเงิน

ให้บริษัทเงินทุนสามารถให้กู้ยืมเงินบาทโดยใช้ตราสารหนี้สกุลเงินบาทในรูปแบบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนได้กับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทุกประเภทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(2) การกู้ยืมเงิน

(2.1) ให้บริษัทเงินทุนสามารถกู้ยืมเงินบาทโดยใช้ตราสารหนี้สกุลเงินบาทในรูปแบบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนได้กับประเภทผู้ลงทุนดังต่อไปนี้

(2.1.1) สถาบันการเงิน

(2.1.2) กองทุน

(2.1.3) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(2.1.4) สำนักงานประกันสังคม

(2.1.5) สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น เช่น
บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เป็นต้น

(2.1.6) บริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันภัย

(2.2) ให้บริษัทเครดิตฟองซิเอร์สามารถกู้ยืมเงินบาทภายใต้ธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนจากสถาบันการเงินเท่านั้น

อย่างไรก็ดี ไม่ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน หรือธุรกรรมที่มีลักษณะเดียวกันกับคู่สัญญาที่เป็นผู้มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศ (Non-resident)

5.1.3 หลักทรัพย์ที่ใช้ในการทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนเฉพาะในตราสารหนี้ภาครัฐสกุลเงินบาทที่มีความเสี่ยงต่ำและมีราคาตลาดที่อ้างอิงได้อย่างโปร่งใส ได้แก่

- (1) ตัวเงินคลัง และพันธบัตรรัฐบาล
- (2) พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย
- (3) พันธบัตรรัฐวิสาหกิจและหุ้นกู้ที่รัฐบาลค้ำประกัน
- (4) พันธบัตรและตราสารการเงินอื่นใดที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบ

5.1.4 นิติกรรมสัญญา

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ใช้สัญญาเดียวกับที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้มีเอกสารแนบท้ายสัญญา (Annex) ได้ โดยต้องไม่ทำให้เกิดความเสี่ยงเพิ่มขึ้นแก่คู่สัญญา

5.2 หลักเกณฑ์การกำกับดูแล

5.2.1 ระบบการควบคุมภายใน

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์กำหนดให้มีระบบการควบคุมภายในขั้นต่ำ ในเรื่องต่อไปนี้

- (1) นโยบายและระเบียบปฏิบัติในการประกอบธุรกิจ
- (2) นโยบายการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือและการกำหนดวงเงินคู่สัญญา
- (3) ระเบียบและวิธีการบริหารความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายในเช่น
 - (3.1) หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือและการกำหนดวงเงินคู่สัญญาก่อนการทำธุรกรรม และการทบทวนความน่าเชื่อถือของคู่สัญญาภายหลังการทำธุรกรรมระยะหนึ่ง ทำนองเดียวกับการให้สินเชื่อ/ให้กู้ยืม โดยทั่วไป
 - (3.2) การบริหารความเสี่ยง
 - (3.3) การกำหนดคู่มือการปฏิบัติงาน
 - (3.4) การแยกหน้าที่ของ Dealer และ Back Office ออกจากกันโดยเฉพาะการแยกหน้าที่เรื่องการทบทวนความน่าเชื่อถือของคู่ค้า และการประเมินราคาหลักทรัพย์/หลักประกัน (Mark to Market) ออกจากหน้าที่ของ Dealer

(3.5) การจัดทำทะเบียนค้ำประกันหลักทรัพย์/หลักประกันที่ได้จากการทำ
ธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน

5.2.2 การดำรงเงินกองทุน

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ถือปฏิบัติตามประกาศธนาคาร
แห่งประเทศไทยว่าด้วยองค์ประกอบของเงินกองทุนและหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสำหรับ
บริษัทเงินทุน และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยง
ด้านเครดิตสำหรับบริษัทเงินทุน หรือประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำรงเงินกองทุน
เป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์สำหรับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์แล้วแต่กรณี

5.2.3 การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง

ในการทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน ให้บริษัทเงินทุนและบริษัท
เครดิตฟองซิเอร์ถือปฏิบัติดังนี้

ให้ผู้กู้ยืมเงิน (ผู้ซื้อตราสาร) ซึ่งเป็นผู้รับ โอนกรรมสิทธิ์ในตราสาร
ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง สามารถนับตราสารตามที่กำหนดไว้ในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการกำหนดให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง
เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้ตั้งแต่วันที่ได้รับ โอนกรรมสิทธิ์ในตราสาร (Settlement date) ใน
ขณะเดียวกันผู้กู้ยืมเงิน (ผู้ขายตราสาร) ซึ่งเป็นผู้โอนกรรมสิทธิ์ต้องไม่นับตราสารนั้นเป็นสินทรัพย์
สภาพคล่องในวันเดียวกัน และเมื่อถึงวันครบกำหนดสัญญา Private Repo ผู้กู้ยืมเงินต้องตัด
ตราสารดังกล่าวออกจากการนับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องและผู้กู้ยืมเงินซึ่งรับคืนตราสาร สามารถ
นับตราสารนั้นเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้ในวันเดียวกัน

5.2.4 การนับลูกหนี้รายใหญ่

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์นับธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนรวม
กับธุรกรรมปกติของลูกหนี้รายนั้นตามความมาตรา 50 และมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจ
สถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ดังนี้

(1) ให้ผู้กู้ยืมเงิน (ผู้ซื้อตราสาร) นับจำนวนเงินที่ผู้กู้ยืมดังกล่าวในการ
คำนวณการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้รายใหญ่ตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน
พ.ศ. 2551 โดยให้บริษัทเงินทุนนับธุรกรรมการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพันหรือการทำธุรกรรม
ที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อประเภทอื่น เพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือแก่บุคคลหลายคนรวมกัน

ในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุนของบริษัทเงินทุนนั้น

ทั้งนี้ หากตราสารที่รับโอนมาได้รับยกเว้นตามมาตรา 52 ให้บริษัทเงินทุนผู้รับโอนตราสารได้รับยกเว้น ไม่ต้องนับเงินให้กู้ยืมในส่วนที่มีตราสารวางเป็นประกันดังกล่าวในการคำนวณข้างต้น

(2) ให้ผู้กู้ยืมเงิน (ผู้ขายตราสาร) นับมูลค่าของตราสารที่โอนไปให้ผู้กู้ยืมเงินในส่วนที่เกินกว่าเงินกู้ยืมที่ได้รับมาในการคำนวณตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 กล่าวคือ ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์นับธุรกรรมการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพันหรือการทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อประเภทอื่น เพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือแก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุนของบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์แล้วแต่กรณี

(3) ในกรณีที่บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ผู้กู้ยืมเงิน (ผู้ขายตราสาร) ได้ปฏิบัติถูกต้องตามข้อ 5.2.4 (2) แล้ว ต่อมาถ้ามูลค่าตราสารที่บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์โอนเป็นหลักประกันเปลี่ยนแปลงจนมีผลทำให้อัตราส่วนดังกล่าวตามข้อ 5.2.4 (2) เกินกว่าที่กำหนด บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนกับคู่สัญญาดังกล่าวเพิ่มอีกไม่ได้ ส่วนการประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนที่เกิดขึ้นก่อนแล้วให้มีผลผูกพันต่อไปตามสัญญาที่ทำไว้

(4) ในการคำนวณอัตราส่วนตามข้อ 5.2.4 (1) และ 5.2.4 (2) สำหรับช่วงเวลาประกอบธุรกรรมอยู่นั้นจะต้องมีการตีมูลค่าของหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ให้มีมูลค่าตามราคาตลาด (Mark to market) ดังนั้น บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จึงต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(4.1) ในกรณีที่ตราสารที่เป็นหลักประกันมีมูลค่าลดลง ถ้าบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ผู้กู้ยืมเงินถูกเรียกมาร์จินเป็นเงินสด ให้ปรับลดยอดเงินกู้ยืมลงเท่าจำนวนเงินมาร์จินที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าถูกเรียกมาร์จินเป็นตราสาร ให้ปรับมูลค่าของตราสารที่โอนเป็นหลักประกัน โดยรวมตราสารที่เป็นมาร์จินเพิ่มขึ้นด้วย

(4.2) ในกรณีที่ตราสารที่เป็นหลักประกันมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ถ้าบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ผู้กู้ยืมเงินได้รับคืนมาร์จินเป็นเงินสด ให้ปรับเพิ่มยอดเงินกู้ยืมขึ้นเท่า

จำนวนเงินที่ได้รับนั้น แต่ถ้าได้รับคืนมาร์จิ้นเป็นตราสาร ให้ลดจำนวนตราสารที่เป็นหลักประกันลงตามจำนวนตราสารที่ได้รับคืน

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของส่วนต่างของมาร์จิ้น (Exposure) ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ตามมูลค่าของตลาดในช่วงเวลาก่อนที่จะมีการเรียกมาร์จิ้นหรือหลักประกันเพิ่มนั้น ในการคำนวณอัตราส่วนของลูกหนี้รายใหญ่ (Total Exposure) ในข้อ 5.2.4 (1) และ 5.2.4 (2) บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะต้องนำมูลค่าส่วนต่างของมาร์จิ้นที่กำหนดไว้ตอนเริ่มทำสัญญามาใช้ในการคำนวณอัตราส่วนของลูกหนี้รายใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงส่วนต่างของมาร์จิ้นตลอดเวลาอันเนื่องจากการตีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด แต่ในการคำนวณจะไม่นำส่วนต่างของมาร์จิ้นที่เกิดขึ้นจริงมาใช้ในการคำนวณ แต่จะให้นำมูลค่าของส่วนต่างของมาร์จิ้นเดิมตอนเริ่มทำสัญญาใช้ในการคำนวณ

5.2.5 การบันทึกบัญชี

ให้บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์บันทึกบัญชีให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีหรือแนวปฏิบัติของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย หรือสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยแล้วแต่กรณี และให้จัดทำทะเบียนเกี่ยวกับการซื้อหรือขายธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนเพื่อประโยชน์ในการติดตามและควบคุมความถูกต้องของการทำธุรกรรม โดยในทะเบียนควรมีข้อมูลขั้นต่ำดังนี้ วันที่ทำสัญญา วันครบกำหนดสัญญา วันส่งมอบหลักทรัพย์ จำนวนเงินที่ทำธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน การดำรงมาร์จิ้น รายละเอียดตราสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เลขที่ตราสาร ชื่อผู้ออก จำนวนเงิน เป็นต้น

5.2.6 การรายงาน

การรายงานธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนในแบบรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้แสดงไว้ภายใต้รายการเงินให้สินเชื่อ เงินกู้ยืม รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน สินทรัพย์อื่นหรือหนี้สินอื่น แล้วแต่กรณีจนกว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบรายงานที่เกี่ยวข้องและประกาศใช้ต่อไป

5.2.7 การยับยั้งหรือสั่งเพิกถอน

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจยับยั้งหรือสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนได้ ในกรณีต่อไปนี้

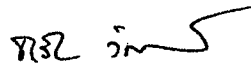
(1) บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(2) กรณีอื่น ๆ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่ากระทบกับความปลอดภัย
หรือความผาสุกของประชาชน

6. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2551

(นางธาริษา วัฒนเกส)

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย